Shirley Collins
FOUNTAIN OF SNOW
Audio CD, 77 perc (Durtro, 1992, Durtro 010 CD)

Szerencsésnek mondhatja magát az az angol folk muzsika iránt érdeklődő zenebarát, aki hozzájut Shirley Collins 1992-es *Fountain Of Snow* című lemezéhez, hiszen egy remekül szerkesztett, igen alapos válogatást tarthat a kezében. Az első percek örömét azzal fokozhatja, hogy azon melegében keres egy CD-játszót, és belekezd a lemez elmélyült hallgatásába.

Az album előadója, az 1935-ben, a dél-angliai Hastingsben született Shirley Collins, a népdalok iránti szeretetét a családjából hozta magával. A későbbiekben lemezre vett dalok között sok olyat találunk, amelyeket még gyermekkorában tanult nagyapjától és anyai nagynénjétől. Az '50-es évek első felében jó néhány népdalénekest hallott Kelet-Sussexben, akik döntően befolyásolták későbbi útját. Erről egy helyütt így beszélt: *„Ezeknek a daloknak a szerzőit természetesen nem ismerhetjük, hiszen akiktől a gyűjtő lejegyezte, csak egy nagyon hosszú lánc apró szemei, s ez a lánc az évszázadok távolába vész. De feltétlenül méltányolnunk kell, hogy megőrizték, élővé tették számunkra ezeket a dalokat."*

Az '50-es évek második felében pedig elindult Shirley zenei pályafutása is, s az évtized végére megjelentek első albumai. Korai felvételein az egyszerű dallamvezetésű, természetes hangzású énekszólamokat gyakorta maga kísérte öthúros bendzsón, melynek sajátos hangzása és döcögős ritmizációja különös ízt ad dalainak. Máskor a zenei hátteret akusztikus gitár szolgáltattja.

1959 nyarán az aktív énekes-muzsikusi tevékenysége mellett az USA déli államaiba utazott zenegyűjtő körútra, ahol a country és a blues világát tanulmányozta. Hazatérte után figyelme még erőteljesebben saját kulturális öröksége, a brit népzene felé fordult, és a '60-as években újjászületető brit folk zenei mozgalom egyik jelentős előadójává vált. S bár pályája során számos zenekarral dolgozott együtt (még a Londoni Régizene Együttessel is), legfontosabb lemezeit azonban szólóban, illetve két évvel idősebb nővére, Dolly Collins segítségével rögzítette, aki zongorán és hordozható orgonán kísérte őt.

A *Fountain Of Snow* lemez Shirley Collins négy, az angol Topic Recordsnál 1963 és

Shirley Collins (1965)

1978 között megjelent korongjáról szemezget, a *Heroes In Love*-ról, a *The Sweet Primeroses*ről, az *Adieu To Old England*ről és Dolly-val közösen készített albumukról, a *For As Many As Will*ről is hallgathatunk felvételeket.

A bendzsós, gitáros témák mellé így felsorakoznak az olykor feszes, olykor játékos zongorafutamok és az orgonakísérettel megtámogatott, sokkalta bensőségesebb hangulatú dalok is. Feltétlenül meg kell említeni Dolly Collins pompás hangszerelési megoldásait, miáltal a Collins nővérek együtt készített lemezein mindig erőteljesen átsüt az értő odafordulás az angol népzenéhez és az a mély szeretet, amellyel ezen a zenén keresztül hagyományaikhoz kötődtek.

Shirley szükségesnek tartotta interjúk során elmondani azt is, hogy számára azért fontos az angol népdalok világa, mert az összeköti őt a titokzatos és erőteljes múlttal. Ezt a titokzatosságot és erőteljességet magunk is azonnal megtapasztaljuk, miután beléptünk ebbe a világba.

S miután beléptünk, 77 percen keresztül vándorolhatunk a sokféle Angliában, annak hol szépséges, hol kietlen tájain. Hol szerelmes szívvel az álom Angliában, hol véres kézzel a gyilkosok Angliájában, hol életünket mentve, mindenki elől bujdosva a kíméletlen Angliában, hol Krisztust keresve a nemes Angliában, hol az erdőn bolyongva a vidéki Angliában, hol búcsút intve múltunknak a gyászoló Angliában. Egyik történetből átlépve a másikba, újabb és újabb balladahősökkel ismerkedhetünk meg. Hol Lord Allenwaterről, hol Polly Vaughanról, vagy éppen Gilderoyról szól az ének, s miután a lemez végére értünk, kedvünk támad újból nekiindulni állandó kísérőnkkel, „Anglia titkos királynőjével".

Köszönet a 81 esztendős Shirley Collinsnak, hogy megőrizte, élővé tette számunkra ezeket a dalokat!

Rády Sándor Zsolt

Buji Ferenc
HARMONIA UNIVERSALIS. AZ ASZTROLÓGIA BELSŐ RENDJE
352 oldal (Budapest, 2012, Kairosz Kiadó)

„Végső soron jellemed formálja az életed, jellemedet pedig egyedül csak te tudod formálni."
Niszargadatta Mahárádzs

Hogy megértsük a tradicionális és a modern tudomány közötti *összeegyeztethetetlen* eltérést, röviden vázolni szükséges a tradicionális létszemlélet felfogását a világról. Ennek értelmében a világ folyamatosan változik, semmi maradandó nincs benne. Folyik, sőt *szét*folyik. Azonban van valami, ami a világon túl van és sosem múlik el. Ezt a különböző tradíciók sokféle névvel illetik, úgy mint Isten, Atya, Önvaló, *Siva*, *nirvána*, *súnjatá*, vagy éppen *tao*. Minden tradicionális vallás *lényege* az erre való törekvés, ennek a megvalósítása. Ezen vallások köré szerveződő kultúrákon belül jelennek meg a tradicionális tudományok, amelyek ezért sosem választhatók el a világot teremtő, fenntartó és meghaladó valóságra, a transzcendenciára való törekvéstől. Vagyis egy tradicionális tudomány attól tradicionális, hogy alá van rendelve az ember szakrális irányulásának, mintegy azt támogatja. Ezzel szemben a modern tudomány az érzékszervileg tapasztalható világot tekinti az *egyedül* valóságosnak, az érzékelhető és mérhető világon kívül nem tételez semmi azt meghaladót, semmi transzcendenst. A modern tudomány, mint olyan, voltaképpen a materializmus világnézetének a szócsöve, s az egész értelmezési kerete azon alapul, hogy kizárólag az anyagi világot fogadja el, bezárva ezzel az embert a megsemmisülés bizonyosságában való hit és a szükségszerű anyagi törvényeknek való alávetettség szűkös cellájába.